

Sygn. akt: IV RC 71/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia SR Ewa Woźniczka

Protokolant: Sandra Wieczorek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2021 r. w R.

sprawy z **powództwa M. Ś. (1)**

przeciwko małoletnim K. i L. rodzeństwu Ś. działającym przez matkę M. Ś. (2)

o obniżenie alimentów

oraz przeciwko M. Ś. (2)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

1) oddala powództwa;

2) zasądza od powoda M. Ś. (1) na rzecz małoletnich pozwanych K. i L. rodzeństwa Ś. oraz pozwanej M. Ś. (2) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV RC 71/21

UZASADNIENIE WYROKU

Powód M. Ś. (1) domagał się obniżenia alimentów ustalonych na mocy pkt 1 ugody zawartej 21 sierpnia 2019 roku przed Sądem Rejonowym w Rybniku w sprawie sygn. akt IV RC 432/18 na rzecz małoletnich K. i L. rodzeństwa Ś. z kwoty po 950 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich oraz uchylenia alimentów na rzecz M. Ś. (2) ustalonych na mocy pkt 2 powyższej ugody na kwotę po 500 zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że po jego stronie nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca obniżenie dotychczasowych alimentów oraz uchylenie alimentów na rzecz byłej żony. Powód obecnie nie posiada stałego zatrudnienia. Podejmuje dorywcze prace osiągając z tego tytułu wynagrodzenie rzędu 2000 zł. Korzysta ze wsparcia finansowego rodziców, którzy pokrywają jego koszty utrzymania oraz dokładają w razie potrzeby do rat alimentacyjnych. Posiada liczne zobowiązania związane z prowadzoną działalnością gospodarczą w czasie trwania małżeństwa, których nie jest w stanie spłacać. Podniósł, że czynnie uczestniczy w sprawowaniu bieżącej pieczy nad dziećmi, często widując się z nimi i ponosząc z tego tytułu dodatkowe koszty. Podkreślił również, że matka małoletnich planuje wraz z dziećmi przeprowadzić się na drugi koniec kraju, co determinować będzie wysokie koszty celem realizacji kontaktów. (k. 3-6).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o jego oddalenie w całości, w zakresie każdego z pozwanych. Zaprzeczono aby sytuacja finansowa powoda oraz jego możliwości zarobkowe uzasadniały żądanie pozwu. Wskazano, że jego sytuacja jest lepsza aniżeli w dacie ustalenia ostatnich alimentów. Powód z własnej winy doprowadził

do niewypłacalności swojej firmy oraz złożenia ostatecznie wniosku o upadłość. Przyczyna doprowadzenia do niewypłacalności firmy jest tożsama z przyczyną rozpadu małżeństwa stron. Zatem powód w sposób zawiniony utracił dochody. Podniesiono również, że wykształcenie oraz doświadczenie w pracy pozwala powodowi na znalezienie zatrudnienia. Podkreślono również, że w dacie ustalenia ostatnich alimentów powód nie wykazywał żadnego zatrudnienia, nawet dorywczego. Podniesiono również, że w ostatnim czasie nastąpił wzrost kosztów utrzymania zarówno pozwanej jak i małoletnich dzieci stron (k.32-37).

Sąd ustalił.

Małoletni K. Ś. urodzona (...) i L. Ś. urodzony (...) pochodzą ze związku małżeńskiego M. Ś. (2) i M. Ś. (1).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z 13 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt II RC 1500/16 rozwiązano małżeństwo M. Ś. (1) i M. Ś. (2) przez rozwód z winy powoda. Kosztami utrzymania i wychowania małoletnich obciążono oboje rodziców, przy czym powoda zobowiązano do łożenia na rzecz małoletniej K. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego L. w kwocie po 1000 zł miesięcznie. Powyższym wyrokiem zasądzono również alimenty od powoda na rzecz pozwanej M. Ś. (2) w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Następnie mocą ugody zawartej w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Rybniku 21 sierpnia 2019 roku w sprawie sygn. akt IV RC 432/18 ustalono na nowo obowiązek alimentacyjny powoda wobec małoletnich w ten sposób, że jest on zobowiązany do płacenia na rzecz każdego z małoletnich alimentów w kwocie po 950 zł miesięcznie począwszy od dnia 6 sierpnia 2019 roku. Powyższą ugoda zmodyfikowano również obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej M. Ś. (2), ustalając, że powód jest zobowiązany do płacenia na rzecz byłej żony alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie, począwszy od 6 sierpnia 2019 roku.

Strony po rozwodzie doszły do porozumienia i zamieszkały wspólnie. Ostatecznie rozstały się 8 marca 2020 roku. Powód wyprowadził się do mieszkania stanowiącego własność jego rodziców.

W dacie ustalenia ostatnich alimentów małoletnia K. miała 7 lat, rozpoczynała naukę szkolną, natomiast małoletni L. chodził do przedszkola.

Matka małoletnich pracowała w Zespole Szkolno – Przedszkolnym nr (...) w R. jako nauczyciel osiągając z tego tytułu dochód w wysokości ponad 2000 zł.

Rodzina korzystała z programu 500 plus oraz dobry start. Małoletnia K. otrzymała darmowe podręczniki do szkoły. Tygodniowo koszt żywności dla małoletnich stanowił wydatek rządu 300-400 zł. Koszty mieszkaniowe oscyływały w kwocie 1200 zł miesięcznie.

Powód pracował dorywczo. Do końca lipca 2019 roku pracował jako doradca finansowy na podstawie umowy zlecenia, osiągając z tego tytułu dochód w wysokości ok. 3000 zł. Wcześniej podejmował pracę na tożsamym stanowisku w firmie swojej siostry. W kwietniu 2019 roku zakończył prowadzenie działalności gospodarczej. Składał wniosek o ogłoszenie upadłości konsumenckiej. Koszty utrzymania powoda oscyływały na poziomie 1000-1500 zł.

Powódka M. Ś. (2) ma obecnie 35 lat. Niezmiennie pracuje jako nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej, uzyskując średnie miesięczne wynagrodzenie w kwocie 3878,61 zł. Poza wynagrodzeniem za pracę nie uzyskuje innych dochodów. Posiada mieszkanie własnościowe w R. o powierzchni 55m², w którym mieszka wraz z małoletnimi dziećmi. Koszty mieszkaniowe to wydatek rządu 1250 zł.

Miesięczne wydatki powódki:

wyżywienie 500 zł

odzież i obuwiu 200 zł (**podano 500 zł**)

kosmetyki 150 zł

paliwo 400 zł

chemia i środki czystości 150 zł

fryzjer 100 zł

kosmetyczka 100 zł (**podano 200 zł**)

leki i terapia 300 zł

stomatolog 200 zł

kredyt samochodowy 360 zł

utrzymanie psa 250 zł

wypoczynek 150 zł (**podano 300 zł**)

rozrywka 100 zł

koszty mieszkaniowe 417 zł

łącznie: 3377 zł (zmiarkowano część wydatków).

Strony w czasie trwania małżeństwa zakupiły działkę w województwie (...). Z uwagi na problemy finansowe powoda działka została zajęta przez komornika. Pozwana wykupiła udział powoda w działce za środki pożyczone od swoich dziadków. Na początku 2021 roku pozwana sprzedała tę działkę za kwotę 200 tys. zł. Środki pochodzące ze sprzedaży wpłaciła na poczet zakupu mieszkania deweloperskiego w G.. Zamierza zaciągnąć kredyt na kwotę 170 ty. zł celem sfinansowania pozostałej ceny mieszkania. Planuje we wrześniu bieżącego roku przeprowadzić się wraz z małoletnimi do G., a mieszkanie w R. wynajmując.

Powódka cierpi na depresję, w związku z którą przyjmuje leki. Koszt leków to kwota 80 zł miesięcznie. Uczęszcza na wizyty lekarskie w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia. Uczęszcza na terapię do psychologa raz w miesiącu, koszt jednej wizyty to kwota 120-150 zł.

Małoletni L. ma obecnie 5 lat, nadal uczęszcza do przedszkola. Koszty utrzymania małoletniego przedstawiają się następująco:

wyżywienie 500 zł

odzież i obuwie 200 zł (**podano 400 zł**)

przedszkole 150 zł

rozrywka 100 zł

zabawki i książki 100 zł

leczenie 200 zł

wypoczynek 100 zł (**podano 200 zł**)

koszty mieszkaniowe 417 zł

niania 100 zł

łącznie: 1867 zł (zmiarkowano część wydatków).

Małoletnia K. ma obecnie 9 lat, uczęszcza do szkoły podstawowej. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej kształtują się następująco:

wyżywienie 500 zł

odzież i obuwiu 200 zł (**podano 400 zł**)

wydatki szkolne (obiady, komitet, ubezpieczenie) 200 zł

rozrywka 100 zł

zabawki i książki 100 zł

leczenie 300 zł

wypoczynek 100 zł (**podano 200 zł**)

koszty mieszkaniowe 417 zł

niania 100 zł

łącznie : 2017 zł (zmiarkowano część wydatków).

Małoletni wymagają leczenia ortodontycznego.

Powód M. Ś. (1) ma obecnie 37 lat, z zawodu jest inżynierem bhp. W okresie od ostatniej modyfikacji obowiązku alimentacyjnego do zainicjowania niniejszego postępowania podejmował pracę w wielu miejscach, m.in. jako kurier w firmie będącej podwykonawcą Poczty Polskiej, jako pracownik biurowy w A., w firmie zajmującej się fotowoltaiką, w firmie (...) zajmującej się sprzedażą umów inwestycyjnych. Nadto podejmował prace dorywcze. Zarobki powoda w tym okresie kształtowały się na poziomie 2500-3000 zł. Obecnie powód pracuje dorywczo bez umowy o pracę w firmie znajomych – FIN-T.. Zajmuje się obróbką metalu, uczy się spawać. Nie ukończył jeszcze kursu spawacza. Z pracy tej uzyskuje dochód rzędu 2000-2500 zł. Jak sam wskazuje, nie chce pracować na podstawie umowy o pracę oraz szukać lepiej płatnej pracy z uwagi na posiadane zadłużenia oraz prowadzone przeciwko niemu egzekucje komornicze.

Powód zajmuje mieszkanie stanowiące własność jego rodziców. Korzysta z pomocy finansowej rodziców, którzy pokrywają opłaty mieszkaniowe oraz przekazują mu środki pieniężne i robią zakupy. Średnio miesięcznie przekazują mu kwotę 1000 zł na poczet kosztów utrzymania. Kwoty te przekazywane są w formie pożyczki, jednakże powód nie spisał z rodzicami umowy pożyczki.

Miesięczne koszty utrzymania powoda oscylują na poziomie 1650 zł, a składają się na nie: czynsz plus media 550 zł, wyżywienie 500 zł, paliwo 300 zł, odzież 200 zł, środki czystości 100 zł.

Powód spotyka się z małoletnimi we wtorki i czwartki oraz spędza z nimi weekend z soboty na niedzielę. W trakcie kontaktów organizuje małoletnim aktywnie czas, zabiera ich na basen, do flyparku. W okresie wakacyjnym ubiegłego roku spędził z małoletnimi tydzień w sierpniu.

Powód przekazuje pozwanym alimenty w ratach. Posiada zadłużenie z tytułu nieuregulowanych alimentów w kwocie 5200 zł. Wysokość zadłużenia z tytułu prowadzonej w poprzednich latach działalności gospodarczej wynosi 1 800 000 zł.

Powód złożył wniosek o ogłoszenie upadłości konsumenckiej. Wniosek ten został oddalony. Wniosek o ogłoszenie upadłości spółki został również oddalony. Z relacji powoda wynika, że przyczyną oddalenia wniosku był brak majątku spółki.

Dowód: akta II RC 1500/16, IV RC 432/18, potwierdzenia płatności k. 17-17v., pokwitowanie k. 39-47,190-201, wydruki sms k. 48-52,202-203, 213-215, dokumentacja medyczna k. 53-54,228, umowa o kredyt samochodowy k. 55-64v., karta zarobkowa k. 82-83v., PIT-11 k. 84-86, 88-91, 93-99,222-227, rachunki k. 100-109,155-156, 158, 160-161, 163-164, 166, 168-170, 172-173, 175-177, 179-183, 185-186, 188-189, 234, informacja ZUS k. 110, oferty pracy k.113-145, zeznania powoda k. 146-148, 235-235v., dokumentacja związana z kursem k. 204-210, postanowienie k. 211, wydruki składanych aplikacji k. 216-221, zeznania pozwanej k. 235v.-238

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, szczegółowo powyżej opisane, którym Sąd zasadniczo dał wiarę uznając je za logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniające. Sąd pominął wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków L. T., T. Ś. oraz M. Ś. jako zmierzające do przedłużenia postępowania. Sąd zmiarkował niektóre koszty utrzymania przedstawiane przez stronę pozwaną takie jak koszt odzieży czy też wyjazdów wakacyjnych uznając je za zawyżone. Koszty te znacznie przewyższyły podstawowe wydatki w tym zakresie dzieci w wieku pozwanych. Pominęto całkowicie koszty związane z zajęciami dodatkowymi małoletnich albowiem koszty te są planowanymi kosztami i jak sama pozwana przyznała obecnie nie występują.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył.

Przepis art. 138 k.r.o. stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Istotą niniejszej sprawy było zatem ustalenie, czy od ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła takowa zmiana stosunków po stronie powoda lub pozwanych. Ustalenie, czy nastąpiła zmiana stosunków, o których mowa powyżej, następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio podczas ustalania wysokości alimentów (a zatem zakresu tego obowiązku w rozumieniu art. 135 k.r.o). Zakres świadczeń alimentacyjnych, który ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o, jest bowiem uzależniony z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. A zatem są to nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić. Należy przy tym podkreślić, że opisane, usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów powinny być oceniane całościowo, a zatem nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanego do jego utrzymania, a także całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co słusznie wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz jego osobistej sytuacji, w tym uzasadnionych potrzeb bytowych, stanu zdrowia itp. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku, III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 roku, III CRN 330/75, LEX nr 7777). Ponieważ potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego mogą zmieniać się w czasie, w konsekwencji takim zmianom ulega również zakres obowiązku alimentacyjnego. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy

dotyczącej obowiązku alimentacyjnego - zgodnie z art. 138 k.r.o. - a takowa zmiana stosunków może prowadzić do podwyższenia, obniżenia bądź uchylecia obowiązku alimentacyjnego.

Możliwości zarobkowe zobowiązanego oznaczają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Takie ukształtowanie przesłanki obciążenia obowiązkiem alimentacyjnym dopuszcza możliwość ustalenia, czy rzeczywiście zarobki i dochody uzyskiwane przez zobowiązanego odpowiadają jego możliwościom zawodowym przy uwzględnieniu jego wieku, stanu zdrowia, przygotowania zawodowego, wykształcenia, a także możliwościom zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka, jeżeli strona przeciwna zakwestionowała wyczerpanie pełni możliwości zarobkowych przez zobowiązanego

Przy określeniu wysokości świadczeń alimentacyjnych Sąd bierze także pod uwagę, zasadę równej stopy życiowej uprawnionych i zobowiązanego. Świadczenia alimentacyjne nie mają bowiem stanowić wyłącznie zabezpieczenia minimum egzystencjalnego czy stanowić podstawy do opuszczenia sfery ubóstwa przez uprawnionych. Sąd wydając orzeczenie w przedmiocie świadczeń alimentacyjnych zobowiązany jest również badać standard życiowy zobowiązanego i osób uprawnionych do tych świadczeń.

Zgodnie z art. 133 § 1, 2 i 3 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W realiach niniejszej sprawy od czasu ostatniego zmodyfikowania obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego do czasu zainicjowania przez niego niniejszego postępowania upłynął okres niespełna dwóch lat. Powód nie wykazał, aby w tym czasie nastąpiła istotna modyfikacja stosunków uzasadniająca obniżenie obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich pozwanych. Koszty utrzymania każdego z małoletnich kształtują się na poziomie ok. 1900-2000 zł. Bezsprzecznie wraz z ich naturalnym rozwojem oraz wzrostem cen towarów i usług rosną koszty utrzymania małoletnich.

Niewątpliwie sytuacja finansowa powoda obecnie jest trudna. Powód posiada liczne zadłużenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Składał wniosek o ogłoszenie upadłości, który został oddalony. Zamierza ponownie złożyć taki wniosek z uwagi na zmianę dotychczasowych przepisów dotyczących upadłości. Niemniej jednak pomimo trudnej sytuacji możliwości zarobkowe powoda są wysokie. Posiada on wykształcenie w zakresie BHP oraz bogate doświadczenie zawodowe pozwalające na podjęcie bardzo dobrze płatnej pracy. Sam w trakcie zeznań wskazywał, że podejmuje prace dorywcze, bez umowy o pracę, z uwagi na posiadane zadłużenia oraz prowadzone przeciwko niemu egzekucje komornicze. Nie szuka lepiej płatnej pracy, preferuje zatrudnienie u znajomych bez umowy o pracę, by uniknąć egzekucji komorniczej. Zatem celowo nie podejmuje działań zmierzających do poprawy jego sytuacji finansowej. Deklarowany przez niego dochód nie znajduje odzwierciedlenia w dokumentach, zatem nie sposób przyjąć z całą pewnością, że osiąga on wynagrodzenie na podawanym poziomie.

Uwzględniając powyższe ustalenia oraz rozważania prawne, Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem nie nastąpiła istotna zmiana, która determinowałaby konieczność modyfikacji ustalonego wcześniej obowiązku alimentacyjnego. Z tych względów, w oparciu o art. 138 k.r.o., powództwo zostało oddalone. W ocenie Sądu pomimo sytuacji finansowej powoda posiada on możliwości zarobkowe na wysokim poziomie, umożliwiającym mu nadal płacenie alimentów na dotychczasowym poziomie.

W judykaturze oraz doktrynie panuje zgodność, że świadczenia alimentacyjne pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania i trwają mimo rozwodu, aczkolwiek w postaci zmodyfikowanej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 1955 roku, sygnatura akt I CO 27/55, publikowana OSN 1956, poz. 33). Zgodnie z art. 60 § 1 k.r.o. małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku,

może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Przepis art. 60 k.r.o. jest kontynuacją obowiązku wynikającego z art. 27 k.r.o., w którym to przepisie ustawodawca wskazuje na powinność wspólnego zaspokajania potrzeb założonej przez małżonków rodziny. Należy wskazać, że regulacja zawarta w art. 60 k.r.o. jest ochroną prawną – ekonomiczną małżonków po rozwiązaniu małżeństwa. Szczególny charakter mają uprawnienia współmałżonka niewinnego, który w oparciu o art. 60 § 2 k.r.o. może wnosić o zaspokojenie przez małżonka wyłącznie winnego rozkładu pożycia, potrzeb wynikających z istotnego pogorszenia sytuacji majątkowej po rozwodzie, chociażby nie znajdował się w niedostatku.

W orzecznictwie i piśmiennictwie podkreśla się, iż istotne pogorszenie sytuacji materialnej uprawnionego małżonka ma miejsce wtedy, gdy po orzeczeniu rozwodu struktura jego interesu (stanu rzeczy) jest wyraźnie mniej korzystna w porównaniu ze stanem przed wystąpieniem zjawiska rozpadu rodziny, a pogorszenie jest spowodowane nie tyle i nie tylko samym orzeczeniem rozwodu, ale właśnie szerzej rozumianym rozpadem rodziny. Pogorszenie sytuacji materialnej może polegać tak na zmniejszeniu ilości środków pozostających do dyspozycji małżonka niewinnego, jak i na zwiększeniu zakresu jego usprawiedliwionych potrzeb. Sąd powinien zatem wziąć pod uwagę właśnie skutki zmiany struktury rodziny, zwiększone obowiązki wychowawcze, utratę pomocy małżonka, możliwości korzystania z określonych świadczeń społecznych związanych z jego osobą, utratę mieszkania czy samochodu itp.

Na mocy wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Gliwicach Ósrodek (...) w R. z 13 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt II RC 1500/16 rozwiązano małżeństwo stron przez rozwód z wyłącznej winy powoda. Powyższym wyrokiem orzeczono o obowiązku alimentacyjnym powoda wobec jego byłej małżonki. Na mocy wyżej opisywanej ugody dokonano modyfikacji obowiązku alimentacyjnego orzeczonego przy rozwodzie obniżając jego wysokość z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie. Upływ niespełna dwóch lat nie determinował jednak zamiany stosunków pomiędzy stronami, która uzasadniałaby uchYLENIE obowiązku alimentacyjnego lub też zmianę jego zakresu. Jak wskazano wyżej, powód posiada wysokie niewykorzystane w pełni możliwości zarobkowe, a pozwana pozostając w dotychczasowym zatrudnieniu ma prawo liczyć na wsparcie finansowe byłego męża wyłącznie odpowiedzialnego za rozpad małżeństwa poprzez łożenie na jej rzecz alimentów, których wysokość nie należy do wygórowanych.

Z uwagi na wynik postępowania w niniejszej sprawie, Sąd na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądził od powoda M. Ś. (1) na rzecz pozwanych kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, uwzględniając stawki opłat za czynności adwokatów przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 z późn. zm.) tj. § 2 pkt 5.

R., dn. 3.08.2021 r.

sędzia Ewa Woźniczka